

Τῶ ἐν ἁγίοις Πατῶς ἡμῶν
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κωνσταντινῆ πόλεως Ἰσορία σιῶ τομος

ὑπὸ τῆ Μαυρικίᾳ Βασιλείᾳ.

S. NICEPHORI

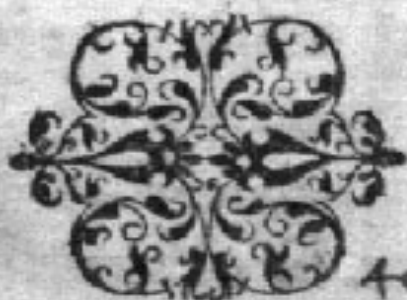
PATRARCHÆ

CONSTANTINOPOLITANI

Breuiarium Historicum ; de rebus
gestis ab obitu Mauricij ad Con-
stantinum vsque Copronymum.

*Nunc primum vulgatum, ac Latine redditum
operâ DIONYSII PETAVII è Societate
IESV, cum eiusdem Notis Chronologicis.*

Accesserunt & alia insuper Fragmenta Theo-
phanis, Nicephori Gregoræ, Pachymerij, &
aliorum nondum in hanc diem edita.

de la Lib. A.

PARISIIS,

Apud SEBASTIANVM CHAPPELET,
via Iacobæa, ad insigne Oliuæ.

M. D C. X V I.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ILLVSTRISSIMO VIRO
GVLIELMO VAIRIO
Franciæ Procancellario.

DIONYSIVS PETAVIVS
è Societate IESV. S.

QVO primùm tempore
Magistratus amplissi-
mi dignitatem ade-
ptus es, (*Vir Illustris-
sime*) communis hic omnium
sensus fuit, non minùs literarum
incolumitati, quàm Imperij sa-
luti esse prospectum. Etenim
quòd de Ciuitatibus à Platone
dictum est, multo id magis ad ar-
tium studia disciplinasque perti-
net: tùm eas demùm felices futu-
ras, cùm aut Sapientes præessent,

nibus exciuerunt, quem formi-
dolosus temporibus in quadã ve-
lut Imperij specula collocarent.
Siquidem pacato mari, tràquillo-
que cœlo facilè cuius governa-
tori creditur, vel mediocriter pe-
rito. In periculo nemo est qui
non eum, si potest, adsciscat,
quem scientissimum, prudentis-
simúmque cognorit.

In quo vnum est minimè præ-
tereundum, quod ad hoc negotiũ
multum interesse sentio. Nam
plerique, qui prodesse sapientia
sua publicè student, operosam
illam duntaxat, ac rebus gerendis
exercitatum adhibent; eam verò,
quæ in Libris doctrinisque cerni-
tur, tanquam ciuitatibus inuti-
lem, feriatis hominibus relin-
quunt. Tu verò sic vtramque
admirabiliter complexus es; vt

cup xo, audilim, in a iij

EX PHOTII BIBLIO-
THECA.

LECTVM est S. Nicephori Archiepiscopi
Constantinopolitani Breuiarium Histori-
cum. Cuius initium est à Mauricij cade, & ad
Leonis & Irenes vsque nuptias perductum
est. Dicendi genus minimè redundans, &
perspicuum. Dictionis verò elegantia, oratio-
nisque structura, neque soluta nimium,
neque porro cum affectatione pressa & ad-
stricta: sed cuiusmodi eloquentis planè homi-
nis ac perfecti esse debeat. Nam & nouitatem
declinat, & quod vetus excultumque est non
pratermittit. Inest præterea illius orationi
quidam cum voluptate lepos. Denique pluri-
mos eorum qui antea scripserant, una hac
historica lucubratiuncula superauit. Nisi
quòd nimia breuitas nonnihil de venustate
ipsa decerpere videtur.